

Tường Trình

Đại Hội Võ Bị Âu Châu, 7/2017

TrantuannhocK28

To: Các Niên trưởng, Các anh chị và cùng bằng hữu tham dự Đại Hội VBAC

From: TrantuannhocK28

Subject: Tường trình Đại Hội Võ Bị Âu Châu, July 2017

Date: 18/08/2017

Kg: Các NT, các chị và cùng bằng hữu,

Hôm nay 18/08/2017 tôi về lại nhà sau chuyến tham dự Đại hội Võ Bị tại Âu châu. Mới sáng ngày hôm qua, lúc từ giã bạn bè trong vội vã và vui vẻ, mặt tươi cười, vợ chồng tôi bắt tay mọi người. Lúc đó, tôi đưa tay nhằm cho vợ, cô ấy bắt luôn, làm cả bọn cười ngặt nghẽo. Thật là lờ quờ..!

Nửa đêm thức giấc vì trái múi giờ, ngồi vào phòng học, viết vài dòng gởi thăm xin kính chào mọi người!

*“Em nằm dưới lá trong hoa
Hôm nay nằm mộng thấy ngày hôm qua”*

(Thơ Bùi Giáng)

Có phải các Niên Trưởng và mọi người vui nhưng mệt lắm không? Chắc chắn ai cũng thấy thấm mệt! Ai cũng đều luống tuổi rồi! Chúng ta đều trải qua những thời gian đẹp nhất vượt lên từ khốn khó của đời người. Chúng ta đã may mắn hơn nhiều người, rất nhiều người. Có phải không nào? Hãy cảm ơn đáng bề trên và hãy tự thưởng mình bằng một ly nước trà nóng, đọc, và hề hà với nhau. Ngay hôm đầu tiên của Đại Hội, tôi đã được một hai chị, tìm cho kỳ được để hỏi, “Good times,

Bad times gave me of that”. Y hệt như lời hát, “You don’t even have to try – It comes easy for you – The way you move is so appealing it could make me cry – Go out drivin’s with my friends – In bobby’s big old beat up car – I’m with a lot of people then, I wonder were you are..”¹

Các CSVSQ Trantuannhoc-K28, Nguyễn Văn Ngọc-K26, Nguyễn Ngọc Khoan-K18, Nguyễn Bách Châu-K30 (từ trái)

Vì chị, sống ở bên Âu Châu, đã hỏi nên xin được phỏng dịch sang cho chị nhé:

*Những thời gian tuyệt vọng - Những thời gian tuyệt vời -
Ôi! Chúng ta đã trải nghiệm như biển khơi không lời!
Không phải khổ kiếm nhau – Gặp dịu dàng với nhau –
Ôi! Lời nói ngọt ngào, chậm nhưng làm nhau rơi nước mắt
yêu thương!*

*Bằng hữu cùng gặp nhau, trong xe rộn tiếng người
Ôi! Tôi hòa chung quanh tiếng cười, nhưng tâm vẫn ngạt
nhiên về chị..! **

Xin hai chị theo website ở phần cuối của bài để nghe bản nhạc trình bày.

Cám ơn Ban Tổ Chức, Đoàn Thể Thanh Thiếu niên Đa

Hiệu. Cảm ơn gia đình anh Hoàng Tôn Long, K31. Cảm ơn gia đình anh chị Đặng Văn Khanh, K25 đã bỏ công sức để cùng làm việc trong 3 ngày Đại Hội và 9 ngày du hành qua các nước Âu Châu từ ngày 27/07/2017 đến 09/08/2017.

Chỉ ban sáng trong ngày 27/07/2018 tại phi trường Frankfurt của Đức, tôi đã gặp được bao nhiêu người đã từng oanh liệt một thời. Thiếu tá Nguyễn Văn Dục, người đã thay thế Chi Huy Trưởng, đã gắn bó với sinh viên đến giờ phút chót. Đại Úy Nguyễn Văn An, người đã cho sinh viên những bài học địa hình và chiến thuật. NT Nguyễn Văn Tạo, người làm truyền thông bao nhiêu năm cho Võ Bị Đà Lạt, Master Website Designer.

Ngày hôm sau, khi ngồi ăn điểm tâm chung với nhau, tôi có dịp nhìn những bông hoa, những chị một thời vang bóng và được mấy niên trưởng của mình chọn làm bạn đời! Tôi được nói chuyện với chị Như Hoa, phu nhân của NT Phạm Thực; với gia đình NT Trần Văn Giới, một người tham dự nhiệt huyết cho hoạt động tại cộng đồng tại hải ngoại.

Tôi lại gặp những người bạn đồng khóa, từ gia đình Trần Lượng, gia đình Trần Văn Lý, gia đình Trần Tường, gia đình Nguyễn Thành Sang, gia đình Nguyễn Văn Xưa, đến gia đình Nguyễn Quý Ngân.

Tôi lại được gặp lại một số AET, từ Nguyễn Văn Trung -Khóa 31, gia đình Hoàng Tôn Long, gia đình Nguyễn Bạch Châu và nhà thơ Biệt Cách Dù Nguyễn Văn Ngọc - K26, một người có nét chữ đẹp như những dòng thơ rất lính, gửi bạn cùng khóa Võ Văn Mười, những bài thơ không quên được:

*dễ chừng tám tháng, nay mới gặp
kể từ khi xuống núi, chia tay
tao có mang theo bi-đông rượu
mình uống mừng hội ngộ nơi đây
...
uống đi mày, hãy uống cho cạn*

*rượu trùng phùng trên đường hành quân
lát nữa biết đâu chùng đưng trận
có chút men, đánh đắm thêm hăng.*

AET Nguyễn Văn Ngọc, người đã từng một thời làm tôi ngưỡng mộ qua dáng dấp khoan thai từ tốn, ung dung tự tại của một con hổ của Biệt Cách Dù.

Hai ngày sau đại hội bế mạc, Hoàng Tôn Long -K31 đã được bầu lên làm Liên Hội Trưởng Liên Hội Võ Bị Âu châu. Điều đặc biệt trong Ban Chấp Hành mới là Niên trưởng Đặng

Trước cửa phòng họp của Đại Hội Châu Âu.

văn Khanh, hai lần làm Liên Hội trưởng, đã bước xuống làm Liên Hội Phó cho đàn em. Điều này đã được NT Nguyễn Văn Dục nêu ra như một tấm gương sáng, nhún nhường của một cá nhân, một thí dụ điển hình cho một người đặt Tổ Quốc, Danh Dự, và Trách Nhiệm đúng vị trí.

Trong buổi lễ, có Tổng Hội Trưởng Tsu A Cầu, đến từ Hoa Kỳ, lên phát biểu. Ngắn, gọn, đơn giản!

Những người điều hành như NT Trần Viết Huân đã khéo léo điều khiển buổi hội thảo trong thẳng thắn và giữ nếp truyền thống. Ông đặt tổ chức trên tất cả cá nhân và tỵ hiềm, ngăn ngừa và chặn từ xa. Những điều này đã chứng tỏ trong chúng

ta xưa và nay vẫn còn có những người giỏi trong tổ chức và quản trị.

Phần Nghi Lễ trong buổi lễ: Trong tất cả những buổi họp, gặp mặt của những người tỵ nạn Cộng Sản, hầu như đều có những phần chào cờ, phần tưởng niệm những Chiến sĩ Vệ Quốc Vong Thân, những người bị mất trên con đường đi tìm tự do. Phần rước Quốc Quân Kỳ kỳ này hầu như là do những thanh thiếu niên trong gia đình Võ Bị Đà Lạt. Đây là một điểm son, một gia đình Hoàng Tôn Long - K31, đảm trách gần như tất cả những lễ nghi quân cách và đã thành công gây lại cảm xúc cho mọi người.

Năm 2002, Đại hội Võ Bị được tổ chức tại Washington -DC, qua điều hành của NT Vũ Xuân Đức -K24 và Ban Tổ Chức 15 năm trước đó, đã gây ấn tượng tuyệt hảo cho mọi người. Nhưng hình như chúng ta chưa có những thủ tục tiêu chuẩn, chính thức cho tất cả những buổi lễ các nơi. Các tập thể ở hải ngoại đều nhìn vào tập thể Võ Bị Đà Lạt như tìm một kim chỉ nam: từ vị trí các lá cờ, từ vị trí hành lễ và khẩu hiệu, cùng nghi thức và thời khắc để nhạc khúc trở lên. Mong rằng sẽ có người từ nay sẽ thống nhất về vấn đề này.

Một ba lô lơ quờ: Tôi có một ba lô lơ quờ để dờ ra xem. Mời mọi người cùng thưởng thức.

1. Phần kỹ thuật

Trong thời gian gần đây tại Âu Châu, và dường như khắp nơi trên thế giới việc sở hữu số phone cho một smart phone cho cá nhân trở nên khó khăn và đòi hỏi ghi danh kỹ lưỡng hơn, vì thế vừa rồi đáng tiếc chúng ta đã không dùng được Sim Card tại địa phương cho việc liên lạc nhau. Từ đó, tôi nhận thấy nếu chúng ta có một smart phone thì chúng ta có rất nhiều cái lợi, cho tất cả mọi lứa tuổi, kể cả những người già yếu. Đây là những chương trình ứng dụng (application programs) hiệu quả, cho một người trong gia đình hay cho những người thích đi du lịch mà tốn kém gần như không đáng kể so với lợi ích

mang đến:

- **FaceTime:** Sau khi download và xếp đặt (set up) xong thì chúng ta có thể liên lạc nhau, mà chỉ cần hai bên đều đang ở trong Wifi. Cuộc liên lạc liên lạc địa qua vệ tinh (satellite) không tốn kém một xu.

- **Viber, Tango và WhatsApp, Messenger** cũng đều là các chương trình ứng dụng để liên lạc hiệu quả từ nơi du hành về cho người nhà xem, có cả hình ảnh mà không đòi hỏi bạn trả chi phí. Trong một cuộc gặp bạn bè thành một nhóm để khỏi lạc nhau, kỹ thuật này rất hiệu quả!

- **Password:** càng ngày trí nhớ chúng ta càng kém đi nhưng lại bắt chúng ta phải nhớ nhiều mật khẩu (passwords), thì ứng dụng có tên là “**Password**” sẽ nhớ dùm cho các bạn.

- **Camera:** Bạn có thể dùng smart phone như thể một máy chụp hình cá nhân gắn bó bên cạnh, từ việc dùng máy để ghi nhận số xe bus bạn phải leo lên thay vì đi nhầm xe khác cho đến chụp số xe hay giấy phép lái xe (driver licence) trong một cuộc va chạm xe ngoài đường.

- **Kiểm soát email** trong lúc vào khách sạn xem có ai gửi một tin nhắn gì không! Hầu như các khách sạn hiện nay đều có Wifi.

- **Nhà Bank:** kiểm soát bank books của bạn, xem cân bằng trong chương mục như thế nào. Thậm chí bạn có thể chuyển tiền cấp tốc sang chương mục (account) du hành của bạn.

- **Thời tiết:** tại nơi bạn đến trong ngày, nắng mưa? Có cần lấy áo lạnh ra trong lúc nhiệt độ trong ngày sẽ lên đến 40 độ Celcius?

- **Clock:** Bạn có thể dùng **Clock** để đánh thức bạn dậy cho kịp chuyến xe hay xem giờ này bên Australia mấy giờ? Có tiện đánh thức người bạn dậy lúc nửa đêm để nghe chuyện?

- **Calendar:** Để set up một cuộc hẹn với bác sĩ trong tháng tới, hay đi đến nhà người bạn ở địa chỉ nào với **alert** báo trước

nửa tiếng hay một tiếng, trước cuộc hẹn.

- **Map:** Qua NT Bùi Quang Tuyền tôi còn thấy một ứng dụng nữa rất hiệu quả cho dù đã rời khỏi khách sạn không còn có Wifi nữa, đó là chương trình **HERE WeGo**. Nhờ program cho chúng ta biết ngay vị trí đang đứng và chỉ việc setup nơi sẽ đến, sau đó chọn cách di chuyển như đi bộ, hay đi xe, và lấy hướng đi (direction) thế là chúng ta sẽ có lộ trình đi, lợi ích hơn cả bản đồ của **Google Map**, cho dù không còn có Wifi.

- **Facebook, YouTube:** Bạn sẽ biết tin tức về Biển Đông, tin Việt Nam hay truyền cho nhau những hình ảnh của Đại hội tại Frankfurt trong tích tắc nếu bạn muốn. Một khi biết dùng smart phone rồi, bạn sẽ bị nghiện và thân thiết với nó như có một người bạn thông minh và giỏi nhất. Trong một kỳ nghỉ hè của gia đình, tôi đã ghi nhận được một cảnh tượng rất khuyến rũ. Hai anh chị đang ngồi xem mặt trời lặn, họ uống rượu champagne chung quanh có những cây đuốc thấp sáng đẹp lung linh, toàn thể cảnh tượng như một thiên đường của hai người. Nhưng chỉ có một điều tôi nhận ra ngay cái trở trêu là tuy cùng ngồi với nhau như thế nhưng hai anh chị, mỗi người lại đang chăm chú dùng riêng smart phone của mình.

Tuy nhiên những ứng dụng căn bản hầu như không tồn kém như đã liệt kê ở trên cần phải có một người biết và chỉ cho các bạn một lần cách dùng. **Nhưng** tôi đoán chắc với bạn rằng, rất hiệu ích khi chúng ta có một cái iPhone, hay Samsung Smart phone kể từ bây giờ.

2. Phần Kiến thức

Những nơi đã đi qua đã cho chúng ta một kiến thức tổng quát nhưng rất có giá trị nếu chúng ta nghiên cứu (research) cho một tương lai nước Việt. Nguyễn Trường Tộ, khi qua nước Pháp chỉ trong vòng có 6 tháng, khi về ông viết được 10 bản điều trần để cải tổ đất nước. Tiếc rằng vua Tự Đức, không đánh giá đúng mức. Chúng ta đều là những người đã xuất thân từ một quân trường, nơi đó hằng năm tuyển chọn là những

người thanh niên xuất sắc của miền Nam. Đã hơn nửa đời người, chúng ta đang sống trong những quốc gia có nền văn minh bậc nhất của loài người, lẽ nào lại thờ ơ với vận mệnh đất nước cho đến khi mất?

Trong buổi du hành, con gái út của NT Đặng Văn Khanh, người tổ chức cuộc du hành đã nói chuyện về thể chế chính trị của nước Đức, cách điều hành. Trong câu chuyện, tôi gạt hái nhiều điều lý thú bao gồm lý do tại sao các nước có nền dân

Các CSVSQ Nguyễn Công Bình K21, Nguyễn Chánh Dật K18, Nguyễn Vĩnh Giám K19, và Tsu A Cầu K29 - Tổng Hội Trưởng (từ trái).

chủ, được nền Lập pháp, nền Hành pháp và nền Tư Pháp điều hành song song, luôn luôn vững mạnh và tiến bước vững chắc trong giàu có.

Một quốc gia không thể nào giàu mạnh được nếu duy trì độc đảng! Với chế độ đa đảng, một khế ước, một hiệp ước bất bình đẳng chắc chắn không được ký kết giữa quốc gia này với một quốc gia khác vì một đảng cầm quyền mới thay thế đảng cầm quyền cũ sẽ cản trở và bị xóa bỏ. Đối với chế độ độc tài, như CSVN, thì khác hẳn. Các chế độ này chỉ phục vụ cho lợi ích của đảng, của quyền lợi cá nhân mà không bao giờ đặt lợi ích quốc gia lên trên. Thí dụ như công hàm công nhận về lãnh

thô và biển cả được Phạm Văn Đồng với Trung Quốc ký kết, đã gây thiệt hại vô cùng cho toàn vẹn lãnh thổ của VN.

Cám ơn NT Khanh và chị Trang, anh chị có những người con rất đáng yêu. Tinh thần phục vụ cho tập thể của hậu duệ, thực đúng câu “Con nhà tông, không giống lông cũng giống cánh”. Tinh thần hiếu khách của người Việt vốn có, sẽ có nhiều người hân hạnh đón gia đình anh chị từ phi trường nếu được báo biết trước để thu xếp. Sẽ cho anh chị hưởng thú:

Ngôi vườn nhà – húp trứng gà – khà rượu Tây – ăn biscuits – nghe wireless

3. Sức khỏe:

Trong cuộc du hành, tôi nhận thấy có nhiều người kiệt xuất về cách duy trì sức khỏe chúng ta nên học hỏi. Đó là cách thờ mỗi sáng của ông Hà Minh Ngọc. Tôi cũng thích võ thuật, gặp người quá giỏi nên giới thiệu lại với các niên trưởng và bằng hữu. Theo hướng dẫn của ông thì hơi thờ quan trọng bậc nhất để giữ sức khỏe. Mỗi sáng ông đứng Trung Bình Tấn, hai chân dang rộng hơn vai, rùn chân xuống cho chắc chắn, hai tay chắp trước ngực từ từ dùng lực đẩy ra hai bên, đồng thời hít vào thật chậm theo bàn tay. Nhờ đó, bắp thịt vai và lưng giãn ra dẫn cách mạch máu ít lưu chuyển trong đêm. Sau đó, thờ ra từ từ và đưa hai bàn tay trở lại vị trí chắp tay trước ngực. Sức khỏe của ông hiện lên trong thần mắt. Chúng tôi trao đổi nhau một vài thể hiểm và cách chuyển động đòn hiệu quả.

Chị Như Hoa, vừa có thân hình và sắc diện rất đẹp và khỏe, chị cũng có những phương pháp dẫn người theo thể Đinh Tấn chuyển qua Chảo Mã Tấn, phối hợp với hai cánh tay dang thẳng, mà tôi thấy thoảng qua vì xe bus tới lúc phải di chuyển. Nhưng tôi cũng thấy rất hiệu quả cho sắc đẹp và tươi cười như hoa... như chị!

NT Lê Trung Nga K23, nhờ tập luyện Dịch Chân Kinh, ăn chay nên cả hai anh chị đều tươi tắn và đẹp đẽ.

Có lẽ lần sau, khi có những đại hội, chúng ta nên có những

hội nghị bỏ túi, để những người có kinh nghiệm về cách thức giữ sức khỏe, chỉ dẫn và chúng ta thực tập luôn tại chỗ.

Mỗi buổi họp đó, kéo dài chừng một buổi. Nội dung có thể có luôn cả những kỹ thuật chụp hình sao cho đẹp, cách xử dụng những ứng dụng cho mobile phone, và thậm chí đi sâu hơn vào chi tiết nếu được được yêu cầu chia sẻ!

4. Những Cuộc Họp Mặt Nhỏ:

Khóa 26 có một cái hay chúng ta nên học hỏi trong các kỳ đại hội lần sau. Đó là cuộc họp bỏ túi, gọn nhỏ chỉ bao gồm bạn cùng khóa, và khóa được huấn luyện. Tôi hân hạnh được tham dự cuộc gặp mặt nhỏ hơn trong đêm đầu tiên tại Frankfurt Hotel, chỉ có thành viên khóa 26 và một nhân vật khác nữa là NT Nguyễn Văn Dục. Tôi đề ý 3 điều: Thứ nhất là K26, ai cũng lạ lẫm với nơi mới đặt chân đến. Nhưng họ đã bảo nhau, mỗi người đều xoay sở mang thức ăn nhẹ đến, kinh ngạc là có đủ màu sắc của thực phẩm, từ cà chua đỏ đến thịt nguội, đến trái cây, và cả xà lách. Tôi nghĩ ngay đến trại tù, được thăm nuôi và anh em tụ họp nhau trong tình thân. Lại không có mấy bà ở đây, thế là tha hồ nói mà không sợ bị nhắc nhở. Hay là dùng phòng nhỏ, thức ăn để trong đĩa giấy nhưng được đặt cẩn thận trên tấm khăn tắm. Sợ mấy bà chê chảnh?

Thứ hai là dường như có sự thỏa thuận ngầm, sẽ không ai nói đến chuyện gì mất vui, việc này cũng làm tôi liên tưởng đến buổi gặp mặt của Tổng Tư Lệnh Âu châu và Thái Bình Dương, tướng Eisenhower có một cuộc gặp nhau cùng với các tướng Đồng Minh trong mặt trận dứt điểm tại một căn nhà nhỏ vào mùa Đông, bên cạnh bếp lửa bập bùng.

Eisenhower dặn bạn Patton là đừng nói chuyện gì không vui! Không nói chuyện phân hóa trong tập thể! Quả là tối hôm đó, mấy ông K26 to tiếng với nhau trong vui vẻ tột cùng, ghẹo nhau tới bên trong vui vẻ. Nạn nhân là Niên Trưởng Nguyễn Đăng Mộc, vì ông có một người con trai rất giỏi hiện đang làm việc cho NASA. Ông tức quá, ra ban công hút thuốc! NT

Lương Hồng Kiêm đủ khí phách và hào sảng. Tôi tự nhủ, nếu những người này còn trong quân ngũ, họ đang là tướng lĩnh! Tối hôm đó, có cả rượu VS Cognac. Tôi thèm sao khóa mình lại không biết làm như K26?

Đêm hôm đó, Niên Trưởng Dục kể chi tiết về việc di tản trường Võ Bị Đà Lạt vào phút chót. Những bí mật thâm sâu. Điều sau cùng tôi nhận thấy là Nguyễn Thành Sang -K28, trên xe bus cũng kể rất chi tiết về cuộc di tản, mà không để gì ai trong cuộc cũng nắm vững. Nếu cả hai có dịp nữa cùng viết lại thì quá hay. Trong bất cứ trận đánh, trận thoái lui, bao giờ cũng khó khăn để bảo toàn lực lượng nhất! Gia Cát Lượng, và Tôn Tẫn khi lui, cũng phải dùng mưu kế biến hóa mà gạt Tư Mã Ý, Bàng Quyên.

Phần riêng tư, xin cảm ơn gia đình anh chị Lý Bảo Nhơn -K26, cùng tiểu bang, xưa nay rất tốt với đàn em. Tôi nhờ chị nhắc nhở đi Đại Hội Võ Bị Âu châu, đến cả 6 tháng trước đó và NT Nguyễn Đăng Mộc ban tình thương đến riêng tôi. Tôi xin gởi lại cho con trai của NT Mộc đang làm việc tại NASA, lời cầu chúc tốt đẹp.

Để kết thúc bài viết về Đại hội Âu Châu, xin trích đầu đó lời thơ rằng:

*Trăm năm trong cõi phù sinh,
Nửa trong tiếng khóc, nửa đan tiếng cười.
Trăm năm rút lại vài năm,
Gặp người tri kỷ, đời người chẳng quên*

Trăm năm đong đủ mùi trần,
Cũng vừa thấm ướt, khổ đau với đời
Trăm năm rồi thế cũng xong,
Người lòng thanh thản, người thành cổ xưa!

Cheers,

* <https://www.youtube.com/watch?v=iqL1BLzn3qc>

Trợ Giúp Thương Phế Binh VNCH

Trần Ngọc Toàn, K16

Tôi đã tình nguyện theo học K16/ SVSQ tại trường VBQGVN từ 23 tháng 11 năm 1959 đến ngày 22 tháng 12 năm 1962. Sau khi mãn khoá, tôi tình nguyện về phục vụ trong Binh Chủng Thủy Quân Lục Chiến từ đầu năm 1963 đến ngày mất nước, 30 tháng 4 năm 1975, với chức vụ cuối cùng là Tiểu đoàn trưởng TĐ4/ TQLC. Trước khi nhập ngũ, do xuất thân là một Hướng Đạo Sinh Việt Nam, với kim chỉ nam luôn giúp đỡ người yếu kém hơn mình, nên ngày nay tôi luôn đặt nặng tâm lòng của riêng mình đối với các TPB/ VNCH. Ngoài ra, tôi đã từng là một người lính bị thương nặng trong trận Bình Giã, vào đầu năm 1965. Vết thương không đủ nặng để mang thương tật trầm trọng, nhưng cơ hội đó cũng giúp tôi hiểu rõ nỗi khó khăn của những người lính tật nguyện. Do đó, việc giúp đỡ Thương Phế Binh Cộng Hòa VNCH vẫn luôn là những ưu tư, khắc khoải của tôi.

Chiến tranh Việt Nam do CSBV bắt đầu phát động từ năm 1955 và chấm dứt vào năm 1975. Cuộc chiến đã càng ngày càng khốc liệt khiến số thương vong và tàn phế do chiến tranh của quân đội VNCH càng ngày càng cao. Người chết đã ra đi theo định mệnh dành cho họ, nhưng những người lính bị thương tật ngày nào đang phải đối diện với khó khăn về kinh tế, cũng như khó khăn trong sinh hoạt hàng ngày vì cơ thể khiếm khuyết.

Trước đây tùy mức độ tàn phế, người lính bị thương trận tàn phế được Hội đồng Y Khoa xếp vào hàng Phế Binh với trợ cấp. Ví dụ mất hai chân, hay hai mắt tính 100% tàn phế. Dù gặp định mệnh không may, nhưng người TPB vẫn còn được xã hội miền Nam đùm bọc, ít nhất cũng chia sẻ nỗi khó khăn, mà họ không may phải gánh chịu, được một phần.

Sau 1975, miền Nam VN đã bắt hạnh rơi vào tay CSVN khiến đời sống người dân cơ cực muôn phần, trong khi đời sống của người lính TPB còn tang thương hơn nữa. Đến nay, chiến tranh đã chấm dứt từ lâu nhưng cuộc chiến dành sự sống

Một thương binh của Sư Đoàn 23 BB đang được tải thương.
của TPB vẫn còn tiếp diễn khốc liệt hơn bao giờ. Họ đang trải qua những khó khăn vào cuối cuộc đời, cũng như đang bị xã hội bỏ quên. Xin hãy thử làm một con toán lớp 5. Một người lính nhập ngũ Quân Lực Việt Nam vào năm 1974, trên giấy tờ là 18 tuổi. Nhưng không ít người khai gian tuổi để vào lính vào năm 16, 17 tuổi. Đến nay, những ai nhập ngũ năm 1960, với tuổi 18 đã lên đến 73 tuổi, những người trẻ tuổi nhất thì cũng đã 60, nếu họ còn sống.

Theo thống kê của Hoa Kỳ còn lưu giữ, QLVNCH bị tử thương lên đến 313 ngàn người. Cũng theo số liệu thống kê

của Hoa Kỳ, qua Thế Chiến thứ I và II, trong chiến trận khi có 1 người tử thương luôn kèm theo 3 người bị thương. Như vậy, số người bị thương tích, không phân biệt nặng nhẹ, của QLVNCH sẽ là 939 ngàn người. Nếu họ còn sống thì họ sẽ ra sao, nếu họ không có ai giúp đỡ?

Lúc còn sống ở phía Bắc Virginia, Hoa Kỳ, từ năm 2000 đến năm 2004, tôi vẫn sinh hoạt với Liên Hội Cựu Chiến Sĩ. Tôi đã đảm nhận vai trò Trưởng Khối TPB lo việc cứu xét hồ sơ TPB xin cứu trợ và gửi thẳng tiền cho họ, qua các công ty chuyên tiền về Việt Nam ở địa phương. Tính ra, chúng tôi đã chuyển về cho các anh em TPB và Quả Phụ được hơn 59 ngàn Đô La Mỹ. Các hồ sơ trợ cấp vẫn còn lưu trữ trong LH/CCS vùng Hoa Thịnh Đốn. Trong thời gian này, chúng tôi đã thành lập một ủy ban gồm các cựu sĩ quan thâm niên trong Quân Đội để cứu xét hồ sơ cho thích đáng. Điểm đáng chú ý là các TPB vẫn còn tự lưu giữ hồ sơ cũ của mình với hình ảnh đầy đủ.

Cũng có những hồ sơ bị đánh cắp hoặc giả mạo. Ví dụ giấy tờ CMND sinh năm 1960 nhưng quân số trong hồ sơ ghi số quân là 70 A... thay vì 80 A... Xin nói rõ thêm, Quân đội VNCH được tổ chức theo Quân Khu I, II, III, IV. Hồi xưa, có người nói ai đó đi Quân Khu 5, có nghĩa là kẻ đó bị tử thương. QKI bắt đầu từ Phía Nam cầu Hiền Lương, Quảng Trị về đến Phú Yên. QK II bao gồm vùng cao nguyên Trung Phần xuống miền duyên hải đến Phan Rang. Từ đó xuôi về Nam đến Tây Ninh, Gia Định, Long Thành là lãnh thổ QK III. Tiếp đến về phía Nam tận mũi Cà Mau là Quân Khu IV.

Riêng về số quân, bắt đầu từ số 1 cho vùng miền Trung, từ sông Bến Hải đổ xuống phía Nam; rồi đến số 2, 3. Riêng vùng cao nguyên bắt đầu bằng số 4,... Quân chủng Không Quân với số 6 và Hải Quân bắt đầu với số 7. Chủ lực quân lấy năm sinh cộng thêm 20. Ví dụ sinh năm 1950 số quân sẽ là 70/... Địa Phương quân lấy ngay năm làm hai số đầu như sinh năm 40 là 40/... Đến Nghĩa Quân số quân không có hai số đầu và chỉ gồm có 6 số.

Hai Quân Chung Hải Quân và Không Quân có số lượng TPB thấp nhất, chừng 10%. Số lượng TPB cao nhất(60%) lại thuộc về các anh em Nghĩa Quân và Địa Phương Quân do mình bẫy và bị bắn sẻ ở địa phương, trong chiến tranh du kích. Khô nhất là những người bị thương tích vào tháng 3 và tháng 4 năm 1975, vì họ thiếu giấy tờ chứng minh do hoàn cảnh phức tạp của xã hội khi miền Nam đang dần chết trước sức xâm lăng tàn bạo của kẻ thù. Nhưng cũng không khó xét vì họ kê khai rất rõ và có giấy chứng thương ở bệnh viện dân sự.

Cũng có một số ít TPB lợi dụng kiếm tiền như gửi thư, kèm hồ sơ, gửi đi nhiều tổ chức xin cứu giúp. Ví dụ một hồ sơ được gửi đến vùng Orange County, California, rồi Hoa Thịnh Đốn, Chicago, Hội TQLC, Hội TPB Florida... Việc này cần có tổ chức phối hợp trên những nơi có cựu quân nhân trú ngụ.

Người thương binh này luôn là đồng đội của chúng ta.

Đặc biệt hơn hết, các cựu SQ xuất thân từ trường Võ Bị Đà Lạt luôn tự cứu giúp lẫn nhau, theo từng khóa, nên gần như không có hồ sơ TPB vốn xuất thân từ Trường Võ Bị Quốc Gia gửi xin, vì họ đã tự đùm bọc lấy nhau. Khóa nào lo cho khóa ấy. Bây giờ, theo thời gian, khi các gia đình đã khá ra, nhiều tổ chức và Hội Tương Tế của các đơn vị và Quân Binh Chung của QLVNCH và các Trại Tù sống sót đã hết sức đùm bọc cho nhau.

Bây giờ, đã đến lúc các thế hệ kế thừa cần tham gia trực tiếp, tích cực hơn trong việc tổ chức cứu trợ TPV Việt

Nam Cộng Hoà. Họ nên phối hợp với các tổ chức Hội Đoàn Quân Đội vì các hội đoàn này biết rõ tin tức lẫn nhau, từ trước năm 1975 và về sau này. Việc tổ chức cứu trợ Thương Phế Binh VNCH là việc phải làm vì đó là món nợ ân tình mà chúng ta phải luôn nghĩ tới, là trách nhiệm của những đồng bào ruột thịt cùng chung nguồn gốc, là lương tâm chúng ta cần có đối với những người không may, và vì thời gian không còn là bạn đồng hành của TPB/ VNCH.

Bà Dương Nguyệt Ánh, Khoa Học Gia, đã có những lời phát biểu đầy tâm huyết, như sau:

“Tôi luôn luôn quan niệm rằng các thương binh VNCH không phải là những người xấu số, không may, đang trông chờ vào sự thương hại của chúng ta hay là khả năng bố thí của chúng ta. Trái lại, họ chính là chủ những món nợ ân tình mà chúng ta đã vay ngày trước. Họ đã phải chiến đấu hy sinh xương máu và người TPB còn hi sinh một phần thân thể của họ để giữ vững cho Miền Nam được bình yên và tự do trong suốt hai mươi năm. Họ đã phải chiến đấu trong một hoàn cảnh vô cùng nghiệt ngã. Nhất là ở vào giai đoạn cuối của cuộc chiến khi mà mọi phương tiện và vũ khí đều cạn kiệt...”

Bọn cầm quyền CS chưa chính thức cấm đoán việc giúp TPBCH. Nhưng gần đây, khi các tổ chức cứu trợ TPB vài nơi đã công bố số tiền thu được lên đến cả triệu Đô La, đám cầm quyền CS chắc chắn sẽ thò tay vào kiểm soát. Bọn Công An Khu Vực luôn tìm cách chôm chĩa tiền cứu trợ TPB hoặc gây rắc rối, vì thế người có trách nhiệm nên cẩn thận khi trao tiền.

Ai đã lạm dụng tiền cứu trợ TPB là mang một tội đồ lớn cho cả cuộc đời, còn nói gì đến lương tâm và lương tri của một người sống trên xương máu của người khác. Món nợ này sẽ phải đền trả ngay trong kiếp này.

Nếu Một Mai

Bài thơ này thân kính tặng cho tất cả các Quả Phụ của VNCH, các bà Mẹ đáng kính đã suốt đời thờ chồng nuôi con.

Tina Hong , 19/1

Nếu một mai tôi ra đi mãi mãi,
Xin đừng buồn, đừng nuôi tiếc khóc than,
Dẫu lòng dâng bao đau đớn ngập tràn,
Hãy chia tay bằng nụ cười thay giòng lệ,

*Bởi sinh tử trong đời tất phải thế,
Hãy vui lên vì ta đã biết nhau,
Tôi hy vọng mình sẽ gặp kiếp sau,
Nhưng kiếp này duyên chúng ta chỉ có vậy,*

Thôi tôi đi nhé, thương chúc người ở lại,
Hãy vững tâm, ráng sống chớ nên sầu,
Hãy ấm lòng vui trong những đêm thâu,
Và hãy nhớ những hạnh phúc ta chia sẻ,

*Tôi bên kia sẽ ấm lòng khi biết thế,
Biết rằng tôi vẫn ở trong tim người,
Nghĩ đến tôi, người vẫn nở nụ cười,
Dẫu cõi lòng nghe buốt đau tê tái,*

Biết bao giờ mình sẽ sum họp lại,
Nhưng người ơi ai cũng phải qua cầu,
Rồi một lần ai cũng thấy mộ sâu,
Thế là hết một cõi đời tạm bợ.

*Nghĩ đến đây tôi không mấy may lo sợ,
Chỉ thương cho người ở lại cô đơn.
Chỉ giận mình khi nghĩa vụ chưa tròn,*

Mà phải đành thất hứa với người và tổ quốc
Đề giờ này đất nước phải điêu linh,
Và để mình chơ vơ làm cô phụ.

Trở giấc chiêm bao

Đọc “Thả Ngựa” của Nguyễn Đức Lập.

Phạm Kim Khôi, K19

Có phải người mơ về quá khứ
Chiến bào lưng ngựa sa trường xưa
Hồn chính khách nẻo thiên thu đó
Xoải vó câu dòn thét gió đưa

*Có phải người say đường kiếm báu
Giữa trời loang loáng ánh sao rơi
Trên yên trắng sĩ phăng rừng giáo
Rã đám tàn quân giấc rối bời*

Có phải người đang cùng tuấn mã
Tung Hoàng Chiến địa xá gì đâu
Thì thiên thể đảo cơ đồ phá
Trận mạc thôi đành giã biệt nhau

*Thả ngựa đồng xanh về chốn cũ
Hồn chính khách trở giấc chiêm bao
“Tay vung kiếm phạt ngàn sao rụng
Xoải vó cuồng phong rạp chiến hào” (1)*

(1) Thơ Nguyễn Đức Lập